

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a členov senátu JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabina v trestnej veci odsúdeného **Z. V.** na neverejnom zasadnutí 07. februára 2017 o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. novembra 2016, sp. zn. 4Ntc/4/2014 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného **Z. V. sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 23. novembra 2016, sp. zn. 4Ntc/4/2014 podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. žiadosť odsúdeného **Z. V.** o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu zamietol.

Proti tomuto uzneseniu včas podal sťažnosť odsúdený **Z. V.**.

V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že podľa jeho názoru splnil zákonné podmienky uvedené v § 66 ods. 1 Tr. zák. pre pozitívne rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Upriamil pozornosť na skutočnosť, že trestné činy spáchal ako nerozvážny mladý človek v zlej spoločnosti a nad ich spáchaním vyslovil ľútosť. Zároveň však konštatoval, že výkon trestu mal na neho pozitívny vplyv, na slobode má zabezpečené zamestnanie a chce začať žiť normálny život. Zároveň požiadal, aby sa rozhodovania najvyššieho súdu o jeho sťažnosti mohol osobne zúčastniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne skúmal, či sťažnosť podala osoba na to oprávnená a v zákonom stanovenej lehote a zistil, že zákonné podmienky uvedené v § 186 ods. 1 Tr. por. a § 187 ods. 1 Tr. por. nevyhnutné na podanie sťažnosti boli splnené.

Následne na podklade sťažnosti odsúdeného Z. V. najvyšší súd preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 541/2011 Z. z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je povinný prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie, vrátane podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zák. osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 Tr. zák., okrem osoby odsúdenej na doživotie, môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. por. o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia, okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 301 Tr. por. na neverejnom zasadnutí rozhoduje senát tam, kde nie je zákonom predpísané, že rozhoduje na hlavnom pojednávaní alebo na verejnom zasadnutí.

Z obsahu predloženého spisu spoľahlivo vyplýva, že formálne podmienky uvedené v skôr uvedených ustanoveniach týkajúce sa príslušnosti súdu na rozhodovanie o posudzovanej otázke, o lehote na podanie žiadosti odsúdeného a oprávneného subjektu na jej podanie boli splnené.

V súlade so stavom veci a zákonom postupoval prvostupňový súd aj pri posudzovaní žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajský súd majúci na zreteli ustanovenie § 176 ods. 2 Tr. por. podrobne vysvetlil úvahy, ktorými sa riadil pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného a z akých dôvodov tejto nevyhovel.

Pretože rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu tvoria jeden celok a najvyšší súd sa s dôvodmi napadnutého uznesenia v celom rozsahu stotožnil a tieto si osvojil, bez toho, aby ich formálne znovu opakoval v celom rozsahu na ne odkazuje.

Pokiaľ sa odsúdený domáhal, aby najvyšší súd o ním podanej sťažnosti rozhodol v jeho prítomnosti na verejnom zasadnutí, najvyšší súd k tomu uvádza nasledovné.

Podľa § 291 Tr. por. na verejnom zasadnutí rozhoduje súd, ak to zákon výslovne prikazuje.

Prípady, kedy nadriadený súd o podanej sťažnosti rozhoduje na verejnom zasadnutí upravuje ustanovenie § 192 ods. 3 Tr. por. a v posudzovanej veci o takýto prípad nejde.

Na podklade týchto úvah najvyšší súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 07. februára 2017

JUDr. Martin P i o v a r t s y , v . r .
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Sylvia Machalová